

Men man har dog som borger en mulighed for at sætte sig ind i, hvilke planer der bliver lavet i en kommune og derved stille kommunalpolitikerne til ansvar. På den måde kan man måske så tvinge kommunalpolitikerne til at vide, hvad det er, de selv har besluttet.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Når nu fru Lone Møller ikke har noget bud på, hvor mange kommunalbestyrelsesmedlemmer der læser de der redegørelser, så har fru Lone Møller måske et bud på, hvor mange borgere der læser de der sundhedsredegørelser, og hvor ofte netop sådan nogle redegørelser har været baggrunden for, at en gruppe borgere har rejst debatter om sundhedsfremme eller lignende i kommunerne. Det er muligt, at det er ret usædvanligt, hvor jeg bor, men det er ikke sådan noget, jeg har hørt i det daglige.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil da gerne spørge fru Lone Møller: Når de kun bliver udarbejdet hvert fjerde år, og man har nogle gode intentioner i kommunen, og man så laver en sundhedsredegørelse, som faktisk bliver vedtaget i socialudvalget, den kommer ikke engang i byrådet, så får man en budgetvedtagelse i løbet af et år, måske også næste år, hvor der er ting, der bliver ændret, mens man jo kun ændrer i sundhedsredegørelsen hvert fjerde år, hvad mener fru Lone Møller så om det? Den passer jo overhovedet ikke altid.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg mener bestemt ikke, at borgerne skal læse alt, hvad der kommer af redegørelser i en kommune. Jeg tror heller ikke, det er det, der er det vigtigste. Det, der er vigtigt for mig, er, at borgerne har en mulighed for at finde ud af, hvilke politiske beslutninger der er truffet. På den måde tror jeg, at det tvinger en kommunalbestyrelse – i hvert fald et socialudvalg, som fru Anita Knakkegaard siger – til også at forholde sig til, hvad der bliver besluttet i Folketinget, som har konsekvenser for amter og kommuner. På den måde tror jeg, at det er vigtigt, at kommunerne forholder sig til, hvad der sker, så de på den måde kan give borgerne et svar, hvis borgerne ønsker at få at vide, hvilken holdning de har i en kommune.

Så spørger fru Anita Knakkegaard, om jeg kan svare på, hvad der sker, når der sker ændringer. Jamen der skulle jo da gerne ske den ændring, og selvfølgelig kan der ske ændringer. Det gør der jo i sundhedspolitikken i dag. Hvad vi ikke kan i dag, kan vi i morgen. Det ændrer sig hurtigt, men i og med at man f.eks. har besluttet at lave en massiv indsats for truede børn i en kommune og sat det ind i en sundhedsredegørelse, så er det jo selvfølgelig naturligt, at man laver et tillæg til den sundhedsplan, hvis det skulle ændre sig på nogen måde.

Jeg mener ikke, at alle skal kunne det, og jeg er heller ikke så naiv at tro, at de kan det. Men det, jeg mener er vigtigt, er, at man tvinger politikere i kommunerne til at forholde sig til, hvilken handlingsplan man vil lave, og at man giver borgerne mulighed for at få oplysning om, hvad det er, de politikere, som man har valgt, har besluttet, der skal gennemføres inden for en 4-årig periode. Så kan der ske mange ændringer i perioden, men alene det at man forholder sig til det mener jeg er fantastisk vigtigt.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Det er så et spørgsmål til fru Lone Møller igen. Mener fru Lone Møller ikke, at det er mere væsentligt, at man – som man gør nu om dage – laver en masse brochurer, man lægger ud? Man laver rammer, man laver mål, og man laver nye tiltag, og det lægger man faktisk ud i brochurer. Det er faktisk også derfor, at man har en chance for at cutte sundhedsredegørelserne, for mange af tingene vil blive lagt ud i brochurer, som borgerne så får som små pjecer. Og det virker faktisk bedre. Vi er jo alle sammen inde på, at lovgivningen selvfølgelig skal overholdes, og i de pjecer lægger vi mange gange målene.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Fru Lone Møller taler om, at borgerne kan få den oplysning om, hvad der nu er af tiltag og politik på området i kommunen. Er det virkelig ikke muligt for kommunen at besvare den slags spørgsmål fra borgerne uden at lave en redegørelse hvert fjerde år? Personlig synes jeg, det var lidt bedre at bruge ressourcerne på, at man, når man kommer hen i kommunens fællesservice, så kunne blive henvist til en person, der kunne svare på det. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at lave den redegørelse af det hensyn.